

O noua halta

GeluOttawa

O să culeagă tot ce va crește
În urma ta,când te-ai decis
Să smulgi realul din poveste
Unde plăcutul a fost doar vis.

Frunze și flori puse-n ierbar
Păstrând culoarea de la viață,
Iar licuricii din insectar
Vitale-s raze de speranță.

Te-ai liberat arzând cămașa
Nefastului foc al iubirii.
Doar gri și rece ca cenușa
E amintirea rătăcirii.

Lipsa de tact sau neputință
Nici când voită,te-a ranit.
Și-i plin de bube în căință,
La actul sau de necioplit.

Și poate vei simți vreodată
Nevoie doar să-l înțelegi,
În nou-ți drum,la noua haltă
Chiar sângerând să îl aștepți.